

17.10.2006 Bečov nad Teplou

návštěva relikviáře svatého Maura

zúčastnění: Wanyanka, Yuči, Tina, Ayuta, Jana, Jirka a Eva

Měli jsme se původně sejít o půl osmé v KFC na Zličíně. Jenže nám z Kolína nejel vlak (měl malinkou sekéřečku v podobě 200 minut). Takže jsme dorazili asi tak s dvaceti minutovým zpožděním. Jirka Vachta a Eva dorazili v transportéru pár minut po nás.

Jirka si dal kafe a vyrazili jsme - směr Bečov. Jízda místy pro některé až příliš rychlá uběhla bez problémů. Okolní krajina, ač zahalená v mlze, byla překrásná. Podzim, sic nikoli ještě ve své největší kráse, už prostě začal barvit...

Přijeli jsme do Bečova asi tak za pět minut deset. Cestou jsem se ještě telefonicky spojil se zámekem, a tak bylo jasné, že nás na něm netrpělivě očekávají. V Bečově Jirka podplatil parkovací automat třicetikorunou a ihned jsme vyrazili do zámku. Byl pár metrů od nás. Po koupi lístků jsme nemuseli ani dlouho čekat. Prohlídka totiž akorát začala.

Nejdříve jsme šli zámecký okruh. Bylo vidět, že paní zámku ledacos ví. Podrobně nás seznámila s majitelama i s různými vzácnostma. Kdo je na kterém obraze atp. S Jirkou se nám hodně líbila knihovna s pracovnou. Ostatně, Wanyance taky.

Po hodině skončila prohlídka u zámecké zahrady. Tou jsme prošli a vydali se na relikviář – druhý to okruh.

Část věnovaná relikviáři nám obecně, co jsem se bavil s lidma, přišla daleko zajímavější. Zvláště sekce věnovaná restaurování byla velmi zajímavá. Podobně zajímavá byla i místnost s relikviáři menších významů – jak co do rozměru, tak vzácnosti či počtu kostí. Zaujalo mne, že relikviář sv. Maura obsahoval církevní destičku, která na sobě měla de facto napsáno, že pravost kostí byla ověřena a že se opravdu jedná o kosti sv. Maura. Jenže antropologové našli i kost z ženy. K omylu došlo nejspíš tím, že první křesťané byli pohřbíváni do hromadných hrobů. (Jenom taková moje malá poznámka na závěr: za středověku byl business s relikviemi velmi kvetoucí...)

Po této místnosti plné "zaručeně pravých" (a určitě nefalšovaných) relikvií, kde některé kousky byly skutečně krásně zdobené, jsme vešli do tmavé místnosti. Museli jsme mít vypnutý telefon a byli jsme – kvůli vlhkosti – požádáni, abychom nemluvili. Uprostřed tmavé místnosti byl za velmi tlustým sklem on – slavný relikviář z 11. století. Musím říct, že byl opravdu úchvatný. Mistrovské dílo s plno zajímavými detaily. Vážně doporučuju navštívit. A zámecký okruh když vynecháte, až tolik se nestane. I když taky podle mne neuškodí vidět i ten.

Po nějaké době jsme místnost s relikviářem museli opustit. Prohlídka opět skončila před zámeckou zahradou. Cestou prošla svatba s jednou slečnou v lodičkách, minisukni tak krátké, že kratší už ani být nemohla a relativně výraznou rtěnkou. Hold jiný kraj jiný mrav. Nějak jsme neměli pochyb o tom, co je ta slečna zač. Náčelník však, to co mi tušili, řekl zcela jasně nahlas: "Zrovna nedávno jsem si na přednášce ze sociální patologie povzdychla, že jsem ještě žádnou kurvu neviděla, ale teď už jsem ji konečně viděla".

Dal se do nás hlad. Před zámek byla hospoda a lákala na menu s přijatelnou cenou okolo sedmdesáti korun. Zašli jsme dovnitř. Vevnitř vyla další svatba – s poněkud starší nevěstou. Tipovačka, zda ženich je ten mladší pán vedle nevěsty nebo ten starší a značně prošedivělý sice proběhla, ale bez toho, aniž bychom věděli správnou odpověď. Lákavá cena před hospodou se ukázala podivná, jelikož při prvním pohledu do jídelního lístku jsme zjistili, že ceny jsou spíše pražské, než vesnické. Objednali jsme si. Wanyanka ne. Ale i tak se najedla :-). Porce aspoň byly pořádné.

Po dojezení jsme se prošli po náměstíčku, nasbírali kaštiny a vyrazili do Prahy.

V Praze holky vystoupili a kolínská část jela do Kolína, zbytek dom. Já pokračoval s Jirkou a Evou na Moravu do sklípku. To je ale už jiná akce. Nekmenová.

Bečovu zdar.

Yuči

odkazy:

Zámek Bečov: <http://cestujme.cz/becov/>

Popis relikviáře:

<http://www.zlate-mince.cz/Default.htm?http&&www.zlate-mince.cz/Z9.htm>

Článek o relikviáři

<http://national-geographic.cz/detail.asp?id=1088>

Rozhovor s restaurátorem

<http://www.national-geographic.cz/detail.asp?id=368>

